

CHANTAL TRAAS
GESNAPT!

**ALS DE ONLINE
VERLEIDING
TE GROOT IS**

kluitman

HOOFDSTUK 1

OH DADDY!

Wil je op de hoogte blijven van de boeken die in de novellelijn verschijnen?
Volg dan @kluitman_novelles op Instagram.

Dit is een fictief verhaal; alle gebeurtenissen en personages zijn verzonnen.

Nur 284-285 / W102501

Bisac YAF058040 / YAF012000

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXV Tekst: Chantal Traas

Omslagontwerp: Sanneke Prins, sproud.nl

Omslagbeeld: © Kelly Sillaste / Trevillion Images

Opmaak binnenwerk: Studio L.E.O.

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor
het trainen van kunstmatige intelligentie.

kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOF LEVERANCIER

‘We gaan dat wijf helemaal gek maken.’ Mijn vrienden en ik lopen als ware gangsters de lange gang van Scholengemeenschap Haarlem door. De bel is gegaan en over een paar minuten begint de volgende les.

‘Kunnen we dat wel maken, Ties?’ Luuk kijkt me bedenkelijk aan.

‘Zeker kunnen we dat maken. Zij denkt echt dat ze de koningin is, die mevrouw Smits. Beetje m’n ouders stalken over mijn gedrag. Eens kijken hoe snel ze parra gaat worden.’ Ik kijk om me heen en loop snel achter mijn klasgenoten aan naar het lokaal van onze docent Nederlands. Onze school is groot en aangezien we soms van de ene kant van het gebouw naar de andere kant moeten lopen, is het vaak onmogelijk om op tijd te komen. De docenten weten dit, dus ik voel geen enkele drang om op te schieten.

Luuk tikt me enthousiast aan. ‘Oké bro, ik roep dus “in my ass” en “oh daddy”. Wat doe jij dan, Ties?’

‘Ik roep “so creamy”.’ Ik zeg het hijgend.

‘Haha, ja, dat is echt lekker, Ties!’ Hamza ligt in een deuk. ‘Ik ga alleen maar kreunen: aaaaah ooooo eeeeeeh,’ zegt hij lachend.

Een groepje meisjes dat ons passeert kijkt ons aan alsof we gek zijn. Ik lach naar ze. Het lijkt de zaterdagochtendmarkt wel, zo druk is het in de school. Met m’n lange sportieve lijf kijk ik makkelijk over iedereen heen. Vandaag heb ik een hoodie, jeans en spierwitte sneakers aan.

‘Ik ga gewoon alleen van die pompgeluiden maken met mijn hand, kijk, zo.’ Felix maakt een snelle beweging over zijn vuist. Het klinkt inderdaad zoals dat kletsende geluid in pornofilms.

‘Oké, laten we ons dan verspreiden. Luuk, als jij achterin gaat zitten en Felix voorin, Hamza rechts achter, dan ga ik rechts voor.’ Ik kijk de jongens een voor een aan, en geef ze een snelle boks.

‘Ties, stuur jij nog even een berichtje naar Floris en Thijn, dat ze wel echt mee moeten doen. Pas wel op dat niemand je ziet met die telefoon, want dan ben je hem kwijt.’ Felix lacht geniepig naar me. Voert hij iets in zijn schild? Of verbeeld ik me dat maar?

Ik typ het berichtje en stop dan snel mijn telefoon weg.

‘Kom op, mannen, doorlopen: de bel is allang gegaan.’ Mevrouw Smits staat bij de deur en steekt haar arm naar ons uit, zodat ze ons de hand kan schudden. Ze houdt de mijne langer vast dan noodzakelijk, waardoor ik niet door kan lopen. Ze moest eens weten wat ik vanmorgen allemaal met die hand gedaan heb.

‘Vergeet je niet iets, Ties?’

‘Eh... niet dat ik weet, mevrouw.’

Mevrouw Smits maakt een gebaar bij haar oor, alsof ze een telefoon vasthoudt. Wat een boomer.

‘O ja, haha, hoe kon ik het vergeten? Het spijt me, mevrouw Smits. Ik zal het nooit meer doen, mevrouw.’

‘Je kent de regel, Ties. Het is thuis of in de kluis. Als ik dan toch een mobiel zie, dan ben ik genoodzaakt hem in te nemen. Aangezien ik die van jou duidelijk zag, mag je hem nu bij mij inleveren.’

Mevrouw Smits kijkt me onderzoekend aan en houdt haar hand op als een dienblad.

‘Serieus? Dit meent u niet, toch? U weet dat ik me altijd uitmuntend gedraag, mevrouw.’ Ik probeer zo vriendelijk mogelijk te kijken, maar ik ben bang dat dat deze keer weinig effect zal hebben.

‘Zeker meen ik het wel, ik word betaald om de regels hier na te leven.’

Ik pak mijn telefoon uit mijn broekzak en leg hem in haar hand. Geïrriteerd loop ik het lokaal van Nederlands in. De bekende dichters en schrijvers kijken me vanaf de muur tevreden en bemoedigend aan.

Nu de les al zo slecht begint, ga ik twijfelen aan ons plan. Aan de andere kant gun ik deze docent nu zéker wat chaos. Shit, heb ik mijn internet wel goed afgesloten? Ik denk aan de beelden die ik vanmorgen heb bekeken. Volgens mij vallen die in de categorie 18+. Geen fijn gevoel dit, alsof je dagboek open en bloot op het bureau van je docent ligt.

Gelukkig zie ik hoe mevrouw Smits mijn telefoon met het beeldscherm naar beneden legt. Op haar bureau liggen zeker

nog vijf andere telefoons. Snel loop ik naar de lege tafel links-voor. Gelukkig is ze de klassenplattegrond vergeten, dus ons feestje kan zo beginnen. Door het raam zie ik het mooie groene binnenplein, iets verder de weg naar het strand. Ik zit hier perfect. Achter in de klas zit Luuk met een smile van oor tot oor, hij steekt zijn duim omhoog. De zenuwen gieren door mijn lijf. Moeten we dit nou wel doen? Ik heb geen zin in nog meer gezeik thuis, of op school.

‘Oh, daddy,’ hoor ik zachtjes achter me.

Er is geen weg meer terug. Ik kan die jongens natuurlijk niet laten zitten nu, ik moet wel meedoen. ‘Sooo creamy,’ fluister ik vanachter mijn hand.

‘Wat hoor ik daar?’ Mevrouw Smits kijkt als een wild konijn mijn kant op. Terwijl ik me omdraai om mijn jas over mijn stoel te hangen fluister ik: ‘In my ass.’

Evie, die achter me zit, wordt knalrood. Toch kan ik me niet beheersen en zeg het nu iets harder: ‘Sooo creamy.’

Achter in de klas hoor ik nu duidelijk: ‘Aaaaaaaah, in my ass, ahhh!’ Links en rechts klinkt nog meer gehijg. Een orgasme aan geluid galmt door het lokaal.

‘Oké, ik hoor wel weer waar jullie je tijd aan hebben besteed de afgelopen dagen. Duidelijk niet aan Nederlands!’

‘Porno is toch ook een soort literatuur, mevrouw? Het is tenslotte de taal van de liefde.’ Grijnzend kijk ik onze docent aan en werp dan nog even snel een blik door het lokaal. Mijn klasgenoten weten mijn humor zeker te waarderen.

‘Ties, als je hierover in gesprek met me wil, dan ben je na de

bel van harte welkom, maar als je het niet erg vindt dan ga ik nu grammatica uitleggen.’

Ze moet duidelijk haar best doen om boven het gelach van de klas uit te komen.

‘O, en laat het duidelijk zijn: als ik nog één keer zo’n geluid hoor en ik zie wie het doet, dan vlieg je eruit.’

Mevrouw Smits draait zich om zodat ze iets op het bord aan kan klikken, en terwijl ze met haar rug naar de klas staat gebeurt het weer:

‘Oh daddy, in my ass, sooooo creamy, aaaaaaah, oooooo, oh daddy.’

Als ik over mijn schouder kijk, zie ik dat Hamza aan het filmen is. Haha, dit gaat viral vanavond!

‘Aaaahaaaa, ooooo.’ Het gehijg klinkt oorverdovend door het lokaal.

Vanuit mijn ooghoek zie ik dat mevrouw Smits naar mijn tafel loopt. ‘Ties, ik denk dat ik bij jou moet zijn?’

‘Bij mij? Ik? Ik kijk nooit porno, mevrouw. Ik ben nog maar net zestien. Ik heb geen idee hoe mijn klasgenoten aan dit taalgebruik komen, maar schandalig vind ik het zeker. Beetje kreunen in de les. Respectloos.’ Met een stalen gezicht kijk ik mijn docent aan en zij kijkt onderzoekend terug. Ze lijkt kalm, maar als je beter kijkt, dan zie je de wanhoop achter haar brillenglazen. Ze heeft mijn ouders dit jaar zeker al drie keer gemaild met klachten over mij, dus ik ben niet van plan haar te helpen.

Ondertussen is het zo onrustig in de klas, dat ik bijna niets meer kan verstaan. Het zou me niet verbazen als het eerste materiaal al

gepost is. Ook al zijn telefoons verboden in de school, er is altijd wel iemand die in het heetst van de strijd wat beeldmateriaal weet te maken. Schooltassen worden niet gecontroleerd, dus het is geen kunst om er een de klas in te smokkelen.

‘Oh daddy, spank me, spank me, aaaaaah.’

Het geluid komt van achter in het lokaal. Ik pak mijn kans: ‘Ziet u, ik ben het niet. Ik heb mijn mond dicht en u hoort het toch ook? Ik heb hier duidelijk niets mee te maken.’

Als een hulpeloos hert kijkt mevrouw Smits de klas rond, haar ogen schieten van links naar rechts, haar neusgaten worden wijder en ik zie de ader over haar voorhoofd dikker worden. Er komt nog net geen stoom uit haar oren. ‘Oké, ik ben er helemaal klaar mee.’ Smits kijkt woest de klas in. ‘Jullie kunnen de grammaticatoets meteen maken, geen uitleg meer. Schuif de tafels maar uit elkaar.’

‘Ah mevrouw, dit kan u niet doen. We hebben niet eens geleerd. U gunt ons echt een onvoldoende, hè? Echt gierig,’ jammert Luuk door de klas, maar mevrouw Smits is niet onder de indruk.

‘Vooruit, uit elkaar die tafels,’ zegt ze, nu veel harder en strenger. ‘Luuk, jij mag het papier uitdelen. Fiene, de toetsen.’ Smits neemt geen risico meer en blijft als een bouwvier voor de klas staan, haar ogen schieten in het rond. Achter me hoor ik nog een zacht aaaaah, of ooooo. Maar het geluid is moeilijk te traceren in deze volle klas met dertig leerlingen. Terwijl de toets op mijn tafel valt, kijkt Luuk me met pretogen aan. Met moeite houd ik mijn lach in.

‘Oké, mensen. Je schrijft duidelijk je naam op het papier en op de toets. Wie het waagt om nog iets te zeggen, kan meteen de klas verlaten. Met een één welteverstaan.’

Het is muisstil nu. Ik kijk achterom en zie Luuk naar zijn blad staren. Hamza kijkt uit het raam. Voor me wordt al ijverig gepend. Vaak mogen we toetsen op onze laptop maken, maar deze docent is geen voorstander van de digitalisering van het onderwijs. De letters dansen voor mijn ogen, koppelwerkwoorden. Shit, ik had toch echt beter moeten leren. Ik sta een 5,2 voor Nederlands, dus ik heb een voldoende nodig om mijn gemiddelde op te krikken. Terwijl ik voor me uit staar, hoor ik het weer: ‘Aaaaaah, oooooo.’ Het klinkt blikkerig deze keer.

‘Ooooooh daddy.’ Een enorm zwoele vrouwenstem vult het lokaal. Dit geluid komt niet uit de klas, maar van het bureau van mevrouw Smits. Ik krijg het warm. Het geluid herhaalt zich steeds, dus het kan geen filmpje zijn. Het is kennelijk een alarm of zo, vast klaargezet met een timer. Hoe krijg je dit anders voor elkaar?

Mevrouw Smits loopt met een rood aangelopen hoofd naar haar bureau.

‘Wat is dit nou weer?’ Terwijl ze alle telefoons een voor een omdraait, blijft het geluid klinken: ‘Ooooooh daddy.’

‘Van wie is deze?’

Mevrouw Smits steekt een telefoon omhoog en laat hem tussen twee vingers heen en weer bungelen.

‘Kom op, niet allemaal tegelijk, van wie is deze telefoon?’ Smits kijkt de klas onderzoekend rond.

Ik schrik. Dat is mijn telefoon. Fuck! Hoe kan dat nou? Ben ik toch vergeten een website af te sluiten? Het zweet breekt me uit, dat zal toch niet, hè? Ik zie op het beeldscherm dat het een alarm is

dat afgaat, dus geen pornofilmpje dat nog openstaat, godzijldank. Als dat zo was stond ik de rest van mijn leven hier bekend als de viespeuk van de klas. Hoe kan dit? Ik kijk de klas in, wie zit mij hier te naaien?

Vanmorgen had ik mijn telefoon even aan Felix gegeven, hij moest zijn moeder bellen, en zijn batterij was leeg. Hij had hem maar heel kort. Hij moet het wel geweest zijn. Ik kijk naar Felix en zie hoe hij irritant naar me zit te lachen. Felix en ik kennen elkaar al vanaf de basisschool. Hij lijkt een vriend, maar is het eigenlijk niet: op de een of andere manier zit hij me altijd te naaien, zo'n fucking irritante gast.

'Volgens mij is die van Ties, mevrouw,' zegt Felix met een gemene grijns. Hij wijst van de telefoon naar mij en weer terug. Wat een matennaaiër.

'Klopt dat, Ties? Hoort dit apparaat bij jou?' vraagt mevrouw Smits, terwijl ze ijverig met haar vinger over mijn beeldscherm veegt in de hoop het alarm uit te krijgen.

'Eeeeh, eeeeh...' stamel ik. Dan herpak ik mezelf. 'Ja, dat klopt, mevrouw. Maar ik heb geen idee hoe dit kon gebeuren. Ik denk dat iemand me gehackt heeft of zo.'

'Dat ga je dan maar aan de rector uitleggen, want ik accepteer dergelijke geluiden hier echt niet. Je overtrad de regel al toen ik je met dat ding in de gang zag lopen. Ik bedoel, je telefoon komt niet zomaar op mijn bureau terecht, hè.' Mevrouw Smits laat een stilte vallen en kijkt me kwaad aan.

'Ik weet écht van niks, mevrouw. Ik wilde hem vandaag bij me houden omdat ik een belangrijk telefoontje verwacht.'

'Dat horen we, ja.' Ik weet niet wie die opmerking maakt, maar gelach vult het lokaal.

'Stilte!' De docent kijkt de klas streng aan en vervolgens kijkt ze weer naar mij. 'Ties, jij leidt de leerlingen die wel willen werken enorm af. Eruit!'

'Mevrouw, ik weet echt van niks. Zoals ik al zei: ik zou zo iets nooit doen.'

'Ik ga hier niet in discussie, Ties. Je hebt een één voor de toets, dat snap je. En ik zeg het voor de laatste keer: Eruit. Nu.'

Aan haar gezicht te zien gaat deze vrouw zeker niet van gedachten veranderen. Ik besluit dat ik het haar later wel uitleg. Ik stop mijn pen in mijn tas, draai me om en sta op. Langzaam loop ik door het lokaal, de ogen van mijn klasgenoten zijn op mij gericht. Hamza kijkt me vol bewondering aan.

'Daddy,' fluister ik in zijn richting. Hij lacht naar me. Ik loop zo langzaam als ik maar kan. Laat ik dit moment maar pakken. Achterin zie ik Isa naar me kijken. Ik knijp mijn ogen even tot spleetjes en houd haar blik vast. Wat is zij toch lekker.

Felix zit me hardop uit te lachen. Hij denkt echt dat hij over mijn rug een beetje stoer kan doen, serieus. Me voor lul zetten hier voor de hele klas. Mij krijgt hij niet klein. Zal ik? Vooruit, ik denk niet meer na over de gevolgen en besluit volledig schijt te hebben. 'Ooooooooooh daddy. Aaaaaah'. Ik kreun het zo hard ik kan.

Ik hoor hoe de klas gestrekt gaat van het lachen. Ik kijk niet meer om maar loop zo stoer mogelijk de deur door, naar de rector.

HOOFDSTUK 2

INSPIRATIE

‘Mevrouw Knott?’ De deur van de kamer van de rector staat op een kier. Toch klop ik even. Het is een deftige kamer, met uitzicht op het groene binnenplein. Het bureau van mevrouw Knott ligt vol met papieren en mappen. Hier wordt duidelijk hard gewerkt.

De rector kijkt op van haar werk: ‘Ties, ik verwachtte je al.’

Vriendelijke ogen kijken me aan. Mevrouw Knott is een grote Surinaamse vrouw. Streng maar rechtvaardig en niet om de tuin te leiden.

‘Ik ben eruit gestuurd bij mevrouw Smits.’ Hoewel ik met die actie van net misschien wel ‘de man van de klas’ was, voel ik nu vooral schaamte. Het is zeker niet de eerste keer dat ik hier ben.

‘Juist, ik zag al een melding binnenkomen via Magister. Dat is niet zo mooi, Ties. De vijfde keer al deze maand! Je kent de regels, je bent direct intern geschorst, dat houdt in dat je niet aan de les mag deelnemen en de rest van de dag hier zit om afgezonderd je werk te maken. Ik zal je het uitstuurformulier geven. Graag alle

punten beantwoorden en wel zo uitgebreid mogelijk. Ik wil eerst mevrouw Smits spreken, voordat ik met jou in gesprek ga.’

‘Natuurlijk, mevrouw Knott.’

Ik zie hoe de rector opstaat en een gele kaart uit een bakje pakt. Vervolgens loopt ze naar de deur van het zijkamertje. ‘Ga je gang.’ Met een zwaai gooit mevrouw Knott de deur naar het straflokaal open en ze wijst me de tafel waar ik kan gaan zitten om te schrijven. De bel gaat, maar ik hoef dus niet naar wiskunde nu. Elk nadeel heeft z’n voordeel.

Ik ga achter het tafeltje zitten. De kamer ziet eruit als een mooie vergaderkamer, niet echt een ‘straflokaal’. De gedachten malen door mijn hoofd. Ik hoop niet dat mijn ouders straks gebeld worden: daar heb ik dus helemaal geen zin in.

Het gele papier beweeg ik heen en weer tussen mijn vingers. Eens even lezen... *Reden van verwijdering*... Dat is maar net hoe je het bekijkt natuurlijk. Wat zal ik hier eens opschrijven?

Dan hoor ik het weer: ‘Aaaaaaah, oooooo, ooooooh daddy.’ De enorm sexy vrouwenstem komt deze keer uit de kamer van de rector. Shit, gaat mijn telefoon nu alweer af? Voor ik er lang over na kan denken, komt mevrouw Knott binnen.

‘Ties, ik hoor net van mevrouw Smits wat er gebeurd is en ik heb hier je telefoon.’ Ze kijkt me verontwaardigd aan. ‘Hij blijft afgaan, wat is de code?’

Even overweeg ik een smoes te verzinnen, dat ik de code vergeten ben of zoiets, maar ik vrees dat ik dan helemaal de sjaak ben.

‘2025,’ zeg ik met tegenzin.

‘Dank.’ Ze sluit de deur weer achter zich.

Het zweet breekt me uit. Lekker dan. Ik hoop niet dat ze een beetje in mijn telefoon gaat zitten graven. Mag dat überhaupt wel? Ik heb toch recht op privacy? Hoe werkt zoiets? Ik had me hier eerder in moeten verdiepen. Dit is de laatste keer dat ik mijn telefoon laat zien in deze school, echt.

Ik ga verder waar ik gebleven was. *Jouw visie op het voorval...* Ik denk aan die rotkop van Felix. Hij zou hier nu moeten zitten, niet ik. Die kleine rat komt overal mee weg. Hij moet vanmorgen degene geweest zijn die dat alarmgeluid heeft ingesteld voor tijdens de les, een andere mogelijkheid is er niet. Hopelijk heeft hij verder niet in mijn telefoon lopen neuzen, want ik ben vergeten mijn geschiedenis te wissen. Dat dit me uitgerekend nu moet overkomen, terwijl ik altijd zo precies ben.

‘Ties, heb je het formulier ingevuld?’ Mevrouw Knott kijkt om het hoekje van de deur.

‘Bijna, mevrouw.’

‘Oké, als je klaar bent, mag je met me meelopen.’ Ik schrijf de laatste woorden op en loop achter haar aan.

Aan het bureau van de rector zit mevrouw Smits met een rood gezicht, die heeft duidelijk zitten janken. Waarom staat deze vrouw voor de klas? Ze had beter een andere baan kunnen kiezen.

‘Mevrouw Knott, ik heb mijn best gedaan om dit formulier zo goed mogelijk in te vullen.’ Ik probeer onze rector vriendelijk aan te kijken. Haar donkere ogen kijken onderzoekend terug.

‘Mevrouw Smits, mocht ik een stoorzender geweest zijn in uw les, dan wil ik daar nu alvast mijn oprechte excuses voor aanbieden. Het spijt me dat het mijn telefoon was die afgang, maar ik wil

nog even benadrukken dat ik echt van niets wist. Mijn vrienden hebben met mijn telefoon zitten spelen, u weet hoe dat gaat met jongens onderling.’ Ik zet mijn mooiste lach op, ik ben gewend dat dit effect heeft. Als kind kwam ik volgens mijn moeder al overal mee weg. Maar de vrouwen tegenover me blijven me strak en vol afschuw aankijken. Ik voel me klein worden.

‘Ties, ik heb het verhaal van mevrouw Smits gehoord. Ik begrijp dat je de schuld op je vrienden probeert af te schuiven, maar de geschiedenis van je telefoon liegt er niet om.’ De rector kijkt me nu serieus aan.

‘Ik wilde je alarm uitzetten, maar kwam per ongeluk terecht bij alle websites die je open had staan.’ Mevrouw Knotts mondhoek trekt een klein beetje naar boven voor ze verder praat. ‘Ik schrok van wat ik tegenkwam.’

Het zweet breekt me uit en ik voel even de wereld om me heen draaien. Zei ze nou echt dat ze in mijn telefoon heeft zitten kijken? Ik weet niet wat ik moet zeggen.

De rector laat een stilte vallen en gaat dan verder: ‘Ik zal het even voor je opnoemen: pornhub.com, xvideo’s.com, xHamster.com, thepornbude.com, vagina.nl, pornozot.com, SuperPorn, sexchatten.nl, kinky.nl, Porn300.’

De hitte stijgt naar mijn hoofd. Ik kan wel door de grond zakken van schaamte.

‘Kun je dit uitleggen, Ties? Deze sites zijn voor achttien-plus en aangezien jij pas zestien bent...’

‘Tsjá mevrouw, hoe zal ik het zeggen...’ Mijn gedachten gaan alle kanten op. ‘Zoals u weet heeft 4HC als hobby het maken van

bepaalde geluiden in de klas, en ik zocht wat inspiratie.'

Als ik alleen al denk aan wat ik de afgelopen dagen op mijn telefoon opgezocht en bekeken heb, word ik helemaal duizelig. Niet bepaald beelden die je aan je docent wil laten zien, laat staan aan de rector.

'Inspiratie mevrouw, inspiratie...' weet ik uit mijn mond te krijgen.

'Dat is dan wel een enorm onderzoek geworden, Ties. Als ik al die pagina's en zoektermen bij elkaar optel, dan moet jij dagen bezig zijn geweest.'

'Eehh...' Ik ben echt even uit het veld geslagen.

'Inspiratie? Heb je daar zo veel sites voor nodig?' vraagt de rector afkeurend.

'Ja.'

'Ik bespreek het met je ouders.'

Mijn ouders? Ze gaat dit toch niet serieus met mijn pa bespreken?

'Volgens mij mag u niet zomaar in mijn telefoon kijken, of wel, mevrouw? Ik heb toch recht op privacy?'

'Volgens mij is het jouw recht om de les niet te verstoren en ervoor te zorgen dat je oplet in de klas.' De rector kijkt me boos aan. 'Onze schoolregel luidt: thuis of in de kluis. Jij kiest ervoor om die regel te overtreden, dus recht op privacy? Nee, volgens mij heb je dat niet. We houden je telefoon en laptop hier en gaan je ouders bellen.'

Mevrouw Smits knikt instemmend.

'Mevrouw, ik kan echt niet zonder mijn telefoon, alles staat erin.

Alles van school, het rooster, mijn agenda, op deze manier weet ik niet wat ik moet leren voor de toetsen.' Mijn stem klinkt zacht. Als ik er alleen al aan denk dat ik de komende dag mijn telefoon niet kan gebruiken, voel ik paniek opkomen.

'Misschien had je dat eerder moeten bedenken, Ties. Morgen om acht uur mag je je bij mij melden. De interne schorsing duurt twee dagen. Vandaag telt, en morgen ook. Verder mag je je de hele week na elke lesdag bij mij melden. Elke dag zal je hier tot vijf uur zijn. Hou er rekening mee dat dit de laatste stap is voor een externe schorsing, dat betekent dat we het van-school-traject in gang gaan zetten. Voor nu: morgen acht uur melden bij mij.'